

I kdyby mne čert vzal

Necelé tři kilometry od Klatov v objetí lesů rozkládá se ves Tupadly. Na jejím okraji se táhne pásmo skal. Na východ od nich, na vyvýšenině ve smíšeném lese, rostla stará lípa. Jako mnohé jiné stromy, je i Tupadelská lípa opředena pověstí.

Stará babička útlé postavy se vypravila s nůší na zádech do lesa na chrastí. Tentokrát se nespokojila s drobnými klacíky a do nůše postavené na mezi vložila těžké metrové poleno, které vzala z blízké hromady. Usedla před nůší, přehodila si popruhy přes ramena a chce vstát. S těžkou nůší se jí to nepodařilo. Rozzlobila se a řekla: „I kdyby mne čert vzal!“

Kde se vzal, tu se vzal, objevil se čert. Uchopil ji bez nůše a vzlétl s ní do výše. Babka se při letu cukala a snažila se vysmeknout. Za skalami nad lesem se jí to podařilo. Spadla do koruny lípy, kde se ukryla.

Čert si přivolal na pomoc další čerty. Za jeho neustálého upozorňování: „Tu padla, tu padla!“ čerti přelétávali nad lesem a stařenku hledali. Ale nenalezli. Dlouho prý lidé, když se za bouře nebo při velkém větru kymácely větve a koruny stromů a hučel v nich vítr, říkali, že čerti stále hledají zmizelou babku.

Tato pověst se někdy dávala do souvislosti se vznikem jména vsi Tupadly, lidově zvané Tupadla.